

เสวนา ICT เชิงสร้างสรรค์ “DIY ทำเองได้ ง่ายจัง”
(สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล)

ณ อาคารหอจดหมายเหตุ ชั้น 1 เวทีพลังเยาวชนคน ICT

วันที่ 6 พฤษภาคม 2554 เวลา 14.00-16.00 น.

- ผู้ร่วมเสวนา
1. คุณสุพัศ เอี่ยมละออ
 2. คุณธีรวัช สันตนากุล
 3. คุณธีรเดช กิติโยธิน เยาวชนจากโรงเรียนสิรินวลัย จังหวัดพัทลุง
 4. คุณทิพย์เกสร มุลนิธิเพื่อนหญิง
 5. คุณธีรภัทร

ผู้ดำเนินรายการ อาจารย์อัทธินพล กิติประสงค์

พิธีกร:

ที่มาร่วมเสวนาในวันนี้มีคุณสุพัศ เอี่ยมละออ คุณธีรวัช สันตนากุล คุณธีรภัทร คุณทิพย์เกสร และคุณธีรเดช น้องๆ เป็นผู้ใช้ ICT ในประเด็นต่างๆ ครับ เรียงเชิญอาจารย์อัทธินพล กิติประสงค์ผู้ดำเนินรายการในเวทีครับ ขอเรียงเชิญ และขอเสียงปรบมือให้น้องๆ แต่ละประเด็นด้วยครับ

อาจารย์อัทธินพล:

เป็นชั่วโมงเสวนาเรื่อง ICT ใช้ชื่อหัวข้อว่า “DIY Do It Yourself ทำเองก็ได้” พยายามที่จะบอก ว่า ICT มีประโยชน์ จากน้องๆ ทั้ง 5 คนเริ่มตั้งแต่ น้องสุพัศ จะให้แนะนำตัวเองก่อน คนต่อไปน้องธีรวัช คนต่อไปน้องธีรภัทร ท่านที่สี่ครับน้องทิพย์เกสร น้องคนสุดท้ายน้องธีรเดช ก่อนอื่นขออนุญาตให้แนะนำตัวเองก่อนแล้วนำเสนอผลงาน ตัวอย่างและความเป็นมา

คุณธีรเดช:

สวัสดิครับผมชื่อธีรเดช กิติโยธิน มาจากโรงเรียนสิรินวลัย จังหวัดพัทลุง ใช้ ICT ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์แล้วใช้ซอฟต์แวร์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้เราสามารถติดต่อกับห้องเรียนส่วนกลางที่เราศึกษาเพื่อเป็นโครงการวิทยาศาสตร์ แล้วเชื่อมโยงกับ Social network เช่น facebook ก็ใช้บ้าง

อาจารย์อัทธินพล:

จากธีรเดชมาเป็นธีรภัทรบ้างครับ

คุณธีรภัทร:

สวัสดิ์ครับเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาะ ผลงาน คือ speak up เพื่อช่วยคนที่พูดไม่ได้ การใช้งานคือการต่อกับ โปรแกรม speak up และถ้าอยากส่งข้อความอะไร ก็พิมพ์ข้อความเข้าไปใน speak up หากว่าเป็นโทรศัพท์มือถือที่มีระบบนี้ สามารถที่จะแปลได้

อาจารย์อิทธิพล:

มาที่คนที่สามนะครับคือ ผู้ก่อตั้งสังคมออนไลน์ จะทำอะไรให้สังคมออนไลน์อยู่กับเราได้

คุณสุภัศ:

เจตนาหนึ่งคือ การพัฒนาศูนย์กลางในการเรียนรู้เอาไว้ใน web คือเราไม่ใช่ให้คนเข้าไปหา web แต่เราเอาคนเข้าไปหาคน คือ เอาคนไปประเมินตามโรงเรียน ตามชุมชน เพื่อให้เขาเห็นคุณค่าของ web แล้วค่อยขยับลงมา พอเขารู้สึกตัว ทัศนะเขาก็จะเปลี่ยนไป

อาจารย์อิทธิพล:

ท่านที่สี่ละครับ มาจากพื้นที่ จากมูลนิธิเพื่อนหญิง

คุณทิพย์เกสร :

สวัสดิ์ค่ะ จากหน่วยงานส่งเสริมการพัฒนาการสื่อสารของชุมชน ก็เป็นสื่อเพื่อการสื่อสาร ทั้งวิทยุชุมชน สื่อความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะป็นดีใจ การไปอบรมให้ความรู้

อาจารย์อิทธิพล:

เหมือนกับเป็นนักข่าวด้วยหรือ

คุณทิพย์เกสร :

ใช่ค่ะ

อาจารย์อิทธิพล:

คือไปเดินไปตามสถานที่จริง

คุณทิพย์เกสร :

ในรูปแบบของเรา คือ การเอาข่าวสารไปเผยแพร่ ไปเยี่ยมชุมชน ไปบอกกับชาวไทลื้อ ไทใหญ่ ภาษากลาง ภาษาจีน

อาจารย์อิทธิพล:

ไปเป็นตัวแทนให้เกิดการสื่อสารที่เข้าใจกัน คนต่อไปเป็นนักกีฬา in sport มันคืออะไรครับ

คุณธีรวิษ:

in sport คือ การเล่นเกมในคอมพิวเตอร์ที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบันซึ่งกลายเป็นกีฬาได้ เป็นการแข่งขันเกม ตามรูปแบบของกีฬา คือ ผู้เล่นมีอุปกรณ์กีฬาเป็นคอมพิวเตอร์ พูดย่างๆ ว่าเป็นกีฬาประเภทหนึ่ง

อาจารย์อิทธิพล:

กลับมาถามน้องๆ ที่เป็นศูนย์กลางของการเชื่อมต่อ น้องๆ นักเรียนกับวิชานี้ ใช้เวลาอย่างไรบ้าง

คุณธีรเดช :

ใช้เวลาหลังการเรียน ชั่วโมงานเหมือนกันกว่าจะคิดได้ แล้วมีเพื่อนๆ ช่วยด้วยเพราะว่าทำกันในชมรม เป็นเวลา ปี เราคิดกันนานมากกว่าจะได้โครงการนี้

อาจารย์อิทธิพล :

แล้วตอนทำนี้ปรึกษาใครไหม มีที่ปรึกษา

คุณธีรเดช:

ก็มีอาจารย์คอยให้คำปรึกษาและก็เป็นกำลังใจให้ด้วยครับ ก็ทั่วไปๆ ครับ

อาจารย์อิทธิพล:

แล้วรูปแบบการทำงานล่ะครับ

คุณธีรเดช:

รูปแบบการทำงาน เราคิดถึงว่าวันที่เราไม่ไปเรียนครับ เราก็ยังสามารถเรียนได้รู้เรื่อง ตามเพื่อนๆ ได้ทัน เลยเป็นconcept ขึ้นมา วันไหนที่อาจารย์ขึ้นสไลด์ เราก็เอามาไว้ให้ดาวโหลด บ้างวันก็อัดใส่เทปมาให้ได้ฟังกันครับ

อาจารย์อิทธิพล:

น้องที่เกี่ยวกับชุมชนสังคมออนไลน์ มันคืออะไรครับ

คุณสุภัศ:

เราเป็นสังคมออนไลน์ที่บวกมุมการสร้างกลุ่มเครือข่าย รวมกลุ่มคนที่สนใจเรื่องต่างๆ ไว้กลุ่มหนึ่ง แล้วสมมติว่าผมเรียนวิศวะ-คอมพิวเตอร์ ผมอยากสร้างบ้านผมก็ไปหากลุ่มวิศวะ-โยธา มันเป็นการเชื่อมโยงกลุ่ม ทำให้กลายเป็นหนึ่งเดียวกัน คือรวมกันทำให้สังคมดีขึ้น คือเอาความดีออกมาสู่สังคม ด้วยปัจจัยแรกคือความสะดวก ความพอเพียง ทำไมต้องความพอเพียงเพราะว่าตามปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียงบอกว่าให้ลดการพึ่งพาภายนอก สมมติว่า facebook จบไป หรืออย่างที่เราเคยนิยมกันอย่าง Hi 5 แต่ที่เราทำเป็นของคนไทย และตอนนี้เครือข่ายในช่วง 2 ปีกว่าๆ ในสังคมที่เราสร้างไปก็น่าจะ 20,000 คน แต่ถ้าเป็นเครือข่ายไซเบอร์ก็เกือบ 5,000 คน เราอาจจะตอบกันแค่ 50 คน หรือที่ตอบกัน 2-3 คน ส่วนที่เหลืออีกล่ะครับ

อาจารย์อิทธิพล:

มาที่น้องที่ทำซอฟต์แวร์ช่วยคนพิการนะครับ

คุณธีรภัทร :

จุดเริ่มต้นมาจากหนังสือเรื่อง I am Zam ที่ผู้คิดเพื่อต้องการได้สิทธิการเลี้ยงดูลูกของเขา ให้ลูกอยู่กับเขาได้ คือ ผมก็เห็นความสำคัญของเขาว่า คนที่พิการเขาต้องการสื่อสาร การสื่อสารจึงเป็นเรื่องสำคัญ เราเลยอยากทำโปรแกรมที่สามารถให้เด็กออทิสติกหรือคนพิการเขียนอะไรลงไปแล้วกลายเป็นข้อความได้ คือ แปลรู้เรื่องด้วยการทำเป็น my map แต่ไปปรึกษาแล้วว่ายากเกินไป คือให้เขียนอะไรหรือพูดอะไรลงไปมันจะเป็นประโยชน์ที่ทุกคนเข้าใจ บรรยายได้ว่าเขาต้องการสื่ออะไร ต้องการอะไร เราเลยเปลี่ยนมาเป็น project ปัจจุบัน โดยสืบค้นไปเรื่อยๆ แล้วค้นพบว่าคนพิการสื่อสารได้ในกลุ่มคนพิการเอง แล้วมันเป็นกำลังใจ ก็เลยคิดโปรแกรมนี้ออกมา แล้วเห็นว่าโทรศัพท์มือถือเป็นสิ่งสำคัญแต่พอเห็นว่าคนพิการใช้โทรศัพท์มือถือส่ง SMS ได้ไม่เท่าที่คุ้ม ตามที่มันควรจะเป็น เลยเกิดโปรแกรม speak up

เวลาทำโปรแกรมนี้ออกมาเกือบปี แต่จริงๆ แล้วเราใช้เวลาในการค้นหาข้อมูล เกือบ 5-6 เดือนในการทำงาน ส่วนใหญ่หมดไปกับการหา concept คือเราก็คิดว่ามันเป็นไปได้ไหม ทำตรงนี้จะไหวหรือเปล่า หรือว่าจะยากเกินไปถ้าทำออกมาแล้วคนที่ เป็นออทิสติกจะสามารถใช้ได้จริงหรือเปล่า เราต้องการให้มั่นใจว่าทำแล้วมีประโยชน์ คือเราเองก็ไม่อยากเสียเวลาทำไปแล้วมันไม่มีประโยชน์

อาจารย์อิทธิพล:

มาที่น้องทิพย์เกสร คือ อยากจะทราบประโยชน์ของผลงานนี้นะครับ

คุณทิพย์เกสร :

คือของเรานี้ก็นำประโยชน์จากเทคโนโลยีมาแปล เอามาเป็นภาษาไทย โดยที่เราไปสำรวจความต้องการ สิ่งที่ยากรู้ว่าสื่อที่เข้าไปนี้เขาไม่สามารถรับรู้ได้ เขาไม่เข้าใจภาษา พอเกิดปัญหานี้ขึ้น ก็เกิดปัญหาแรงงาน การค้ามนุษย์ คือ เขาไม่มีความรู้ ซึ่งเราก็ได้เอาข่าวสารต่างๆ มาแปลให้เขาได้รับรู้ ตรงนี้เราก้ไม่สามารถทำคนเดียวได้ ด้วยตัวหนูเองเป็นชนเผ่าด้วยคะ

อาจารย์อิทธิพล:

ที่นี้มาถึงน้องธีรวัช จุดเริ่มต้นของการเป็นนักกีฬา in sport มาได้อย่างไร เคยเป็นแชมป์ไหม

คุณธีรวัช:

จุดเริ่มมาจากการสนใจเกม แล้วกีฬา in sport เป็นกีฬาที่คนทั่วโลกยอมรับแล้ว ส่วนตัวผมนี้ จุดเริ่มต้นมาจากผมคลุกกับการเล่นเกม ตอนแรกก็เล่นเพื่อให้ได้เข้ากลุ่มแล้วติดตามเรื่อย ๆ ซึ่งเมื่อมีภาคเอกชนเข้ามาให้การสนับสนุนเรา อย่างงานที่จัดที่พารากอนปีที่แล้ว ก็มีการแข่งขันกีฬา in sport แล้วได้ลองสมัครแข่งดู อย่างที่ผมไปก็มี Dot A โยว้กั๋ง คือเกมแบบนี้ต้องมีการวางแผนมาตั้งแต่ต้น ทั้งวางแผนในเรื่องการฝึกซ้อมทุกวัน คือใครจะเป็นนักกีฬา in sport ต้องทุ่มเวลาเยอะ อย่างที่ผมเป็นมีทีมอีก 4-5 คนก็ต้องแบ่งเวลามาซ้อมให้พร้อมกัน ใช้โปรแกรมในการคุยกัน อย่างแข่งขันที่ฟิลิปปินส์เราก็ได้พยายามกันอย่างเต็มที่ก็คิด 1 ใน 5 ทีม

อาจารย์อิทธิพล:

อยากให้พูดถึงคนที่อยากเป็นกีฬา in sport

คุณธีรวัช:

คือให้เป็นอย่างที่ผมเป็น ต้องพยายามและฝึกฝน

อาจารย์อิทธิพล:

ครับ อยากถามน้องว่า ตอนนี้น้องได้อะไรกลับไปบ้างครับ เริ่มจากน้องสุพัส

คุณสุพัส:

ถ้าเราอยากสร้างสรรค์อะไรเราควรสร้างสรรค์ในเชิงบวกเพื่อการเรียนรู้ 2 ปีที่ผ่านมา เราดีมากเลยคือได้ความพอเพียง ได้ความรู้ ได้เข้าถึงชุมชน ได้เพื่อนนะครับ คือครั้งก่อนเราเคยมี Hi 5 ดังมากแล้วทุกคนเล่น ทุกคนบอกว่ามันคือพระเจ้า พอเวลาเปลี่ยนไปเป็น facebook สุดท้ายนี้เราใช้ Social network เพื่อหาเพื่อน แต่จริง ๆ แล้วเราสร้างสิ่งดี ๆ ในสังคม เราก็อยากให้ของเราเป็นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นสังคมออนไลน์ที่เป็นที่นิยมเช่นกัน ถึงแม้เราจะเหมือน facebook แต่คนละเป้าหมาย เรามีกลุ่มหมอบ กลุ่มสถาปนิก ถ้าผมจะสร้างบ้านแบบนี้จะกันลม กันฝนได้หรือเปล่า พอพิมพ์ลงไป ข้อความที่มันเกี่ยวข้องกับเรื่องบ้านจะถูกส่งไปให้หน้า page ของเพื่อนๆ คำตอบที่คุณได้กลับมาอาจจะไม่ใช่แค่เรื่องบ้านแล้ว เรื่องความสวยไม่สวย เราชอบไม่ชอบ คือมันได้กลับมามากกว่าความรู้ มันได้สังคมเพิ่มมากขึ้นจากคนถามแค่คำถามเดียว คือเรามีข้อกำหนดว่าต้องเข้ามาเช็คสถานะ อย่างน้อยอาทิตย์ละครั้ง หรือพวกที่ลบ comment หรือ ข้อมูลได้ ก็ต้องคุยกันมากกว่าในระดับแรก โดยจิตวิทยาคน คือ เขาต้องดูแลให้ดี คือถามมองดูแล้วเราจะใช้คนเป็นรั้วใช้คนเป็นตัวการผลักดัน ถ้าเขาเห็นคุณค่าของมันแล้วจะเป็น

แหล่งเรียนรู้ที่ดีเลย อย่างกิจกรรมที่เราได้ไปสร้างบ้านให้คุณยาย การไปเป็น staff ในงานปฏิรูปประเทศไทย รู้สึกดีมากครับ

คุณธีรวัช:

สามารถมีพื้นที่ให้เราแข่งขันพวกซอฟต์แวร์ในส่วนของเกมนะครับ เพื่อช่วยเหลือผู้พิการครับ เราตั้งเป้ากันอยู่แล้วครับว่าเราอยากทำงานให้คนพิการ เราคิดไว้แบบนั้นนะครับ

คุณทิพย์เกสร:

เราอยู่ไกลจากสังคม เป็นกลุ่มชุมชนที่มีเพื่อน มีความเป็นชนเผ่า เราเชื่อว่าการแก้ไขปัญหาอะไรสักอย่างนั้นจะไม่มีใครรู้ดีเท่าตัวหนูหรอกจริงๆ แล้วไม่ใช่ความรู้หรอก เพราะว่าเราเป็นแค่เปิดให้ทุกสิ่งที่เป็นความรู้ได้เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวิทยุ FM การเล่นเกม อันนี้หนูก็ผ่านการอบรมคือได้เข้าร่วมกิจกรรม ได้จัดกิจกรรม และได้งานนี้ออกมา เราก็ได้เรียนรู้โลกของเรามากขึ้น

คุณธีรวัช:

แต่ก่อนเราเคยเล่นเกมวันละ 20 ชั่วโมงต่อวัน อันนี้ตอนขึ้น ม.4 แล้ว ก็ว่าจะไม่เรียนแล้วแต่คุณพ่อคุณแม่ต้องการ อยากให้พ่อแม่ดีใจก็เลยแบ่งเวลา ลดการเล่นเกม พ่อแม่ก็เข้าใจ ก็ต้องขอบคุณพ่อแม่ด้วยครับที่เข้าใจ คือผมได้รับโอกาสครับจากพี่ ๆ ทีมงาน GIGABYTE ที่ทำให้ผมได้ไปแข่งในรายการระดับโลก ทั้งค่าที่พัก ค่าเดินทาง สิ่งที่ผมได้มากที่สุดคือประสบการณ์

อาจารย์อิทธิพล:

แล้วทำไมถึงได้มาสนใจกีฬา呢ครับ

คุณธีรวัช:

เพราะว่ามันมีรายได้เข้ามาครับ เมื่อ 2 ปีที่แล้ว ซึ่งถ้าตีค่าตัวของนักกีฬาปัจจุบันก็ประมาณ 80,000 บาท คือผมเคยส่ง profile ไปตามหน่วยงานที่สนับสนุน

อาจารย์อิทธิพล:

จากตรงนี้นะครับ ทำให้เห็นว่าน้องทั้ง 5 กลุ่มเป็นคนที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ประสบความสำเร็จและบวกกับการใช้ ICT เป็นเครื่องมือที่จะทำงานในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา เศรษฐกิจ ซอฟต์แวร์การสื่อสาร อยากให้พูดถึงประโยชน์ของ ICT กับเยาวชนหน่อยครับ

คุณสุพัศ:

คือเวลาในช่วงวัยรุ่นนะครับ ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์หาความรู้ให้มากขึ้น อย่าไปใช้ในทางที่ไม่ดี

คุณธีรภัทร:

ให้อาออกมาทำ project มาทำชิ้นงาน มาทำให้มันเกิดประโยชน์ สมมติว่าเราเรียนอะไรอยากให้อาเวลาทำกิจกรรมที่เป็นชิ้นงาน ถ้าใครเรียนวิทยาศาสตร์ช่วงนี้เขาสนับสนุนโครงการวิทยาศาสตร์ ผมว่ามันเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการเรียน คือ เราจะได้แบ่งเวลาได้ ที่ว่าต้องทำชิ้นงานต้องทำโครงการแล้วเราอาจจะได้เข้าเนื้อหาในห้องเรียนได้มากขึ้น จะได้แบ่งเวลาให้สังคม จะได้เกิดประโยชน์แล้วได้ฝึกตัวเองให้กล้าพอหรือไม่ หลายคนที่เกิด project แต่หลายคนก็ยังไม่กล้าที่จะเริ่มทำได้ใหม่ อยากให้เริ่มทำไปก่อน ถ้าผมทำได้ คุณก็ทำได้

คุณธีรเดช:

คือไม่ว่าจะเป็น web อะไร จะเป็นโลกออนไลน์ ข้อมูลที่คุณสร้าง แต่ละอันที่คุณทำ คุณได้รับประโยชน์ แล้วคุณได้ใช้ประโยชน์อะไรจากสิ่งนั้น

คุณทิพย์เกสร:

ที่อยากจะฝากนะคะ ทุกคนมีความสามารถ อยากให้ทุกคนมาทำประโยชน์ มันจะเป็นการพัฒนา เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งดีด้วยกันหมดในเรื่องของ ICT ก็ทุกอย่างมี 2 ด้าน อยู่ที่ว่าจะเลือกใช้มัน

คุณธีรวิษ :

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการแบ่งเวลา เขาคนที่เล่นเกมก็วัยหลักนี้ อยู่ในช่วงของการเรียนอยู่แล้ว ถ้าเราเข้ามาวิทยาลัย ฉะนั้นแล้วกับเวลาที่แน่นอนต้องแบ่งให้ชัดเจน ต้องคุยกับผู้ปกครองพบกันครึ่งทาง ถ้าพ่อแม่ไม่ให้ลูก ลูกก็ออกมาเล่นเกมข้างนอก อันนี้มันจะไปกันใหญ่ นะครับ

อาจารย์อธิพิล:

ทั้งหมดนี้เป็นมุมมองของการใช้ ICT เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ น้อง ๆ ทั้ง 5 ท่านคือใช้เครื่องมือ ICT ในการพัฒนา ในเวลานี้ทุกคนมีแนวโน้มในการพัฒนาศักยภาพของตัวเองครับ ขอบคุณน้องทั้ง 5 คนมาก นะครับ

